

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Mgr. P. K.**, narozený dne xxxxxxxx
bytem P.

proti
žalovanému: **Policejní prezident České republiky**
sídlem Policejní prezidium ČR, Strojnická 935/27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 28. 7. 2016 č. j. PPR-10477-18/ČJ-2016-990131

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět soudního přezkumu

1. Žalobce, který působil jako vrchní inspektor u místního oddělení Jižní Město Obvodního ředitelství policie Praha IV, se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále „*městský soud*“) domáhá zrušení rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 28. 7. 2016 č. j. PPR-10477-18/ČJ-2016-990131 (dále „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a kterým bylo zároveň potvrzeno rozhodnutí ředitele Krajského

ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 4. 3. 2016 č. j. 115/2016 (dále „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o služebním poměru*“), propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky, přičemž podle ust. § 42 odst. 5 písm. a) zákona o služebním poměru žalobci skončil služební poměr dnem doručení prvostupňového rozhodnutí, tj. dnem 9. 3. 2016.

2. Žalobce se zároveň domáhá i zrušení prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů soudního řízení (ve výši zaplaceného soudního poplatku).
3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobce byl podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru dnem 9. 3. 2016 propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky (dále „*policie*“), neboť podle závěru psychologek PhDr. T. B. a Mgr. Bc. E. C. ze dne 26. 8. 2015 č. j. KRPS-282117-1/ČJ-2015-0100PG (dále „*závěr psychologů z roku 2015*“) potvrzeného závěrem vedoucího psychologa policie plk. Mgr. V. V. ze dne 23. 11. 2015 č. j. PPR-25176-1/ČJ-2015-990762 (dále „*závěr vedoucího psychologa z roku 2015*“) není žalobce osobnostně způsobilý k výkonu služby u policie, neboť nesplňuje osobnostní charakteristiky uvedené v ust. § 1 vyhlášky č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti pro výkon služby v bezpečnostním sboru, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška*“), a to charakteristiky uvedené pod písm. e) a písm. i). Podle uvedených písmen citovaného ust. § 1 vyhlášky splňuje občan nebo příslušník osobní charakteristiky, které jsou předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, pokud je s žádoucí motivací, postojí a hodnotami a pokud je bez znaků nežádoucí agresivity.
4. Napadené a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v návaznosti na situaci, kdy Nejvyšší správní soud (dále „*NSS*“) zamítl rozsudkem ze dne 1. 4. 2015 č. j. 1 As 47/2015-35 kasační stížnost žalovaného proti rozsudku městského soudu ze dne 20. 1. 2015 č. j. 8 Ad 17/2012-164, který nabyl právní moci dne 25. 2. 2015 (dále „*předchozí rozhodnutí*“) a kterým bylo zrušeno rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 26. 10. 2012 č. j. PPR-19977-4/ČJ-2012-990131 včetně rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 31. 7. 2012 č. j. 944/2012 (dále „*předchozí správní rozhodnutí*“). Předchozími správními rozhodnutími byl žalobce podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona dnem 31. 7. 2012 propuštěn ze služebního poměru příslušníka policie, neboť podle závěru psychologky Mgr. J. F. potvrzeného závěrem vedoucího psychologa plk. Mgr. V. V. ze dne 18. 6. 2012 č. j. PPR-12695-1/ČJ-2012-0099RL (dále „*závěr psychologů z roku 2012*“) nebyl žalobce osobnostně způsobilý k výkonu služby v policii. Předchozí rozhodnutí byla městským soudem zrušena s ohledem na závěry uvedené v rozsudku NSS ze dne 21. 6. 2013 č. j. 6 Ads 19/2013-35, a to z důvodu, že *žalobce sice byl řádně vyrozuměn o tom, že se má podrobit zkoumání osobnosti způsobilosti u příslušného odboru psychologických služeb Policie ČR, avšak nijak nebyl seznámen s důvody pro takové zkoumání. Podle ust. § 3 odst. 3 citované vyhlášky přitom žádost o zjištění osobnostní způsobilosti musí obsahovat a dále se k žádosti podané z důvodu uvedeného v § 2 písm. c) nebo d) se přiloží materiály, které její podání odůvodňují. Samotná žádost, která je založena ve spise, však obsahuje jen obecný popis skutečností, které žádost odůvodňují, bez jakéhokoli bližšího popisu a bez jakýchkoli místních a časových koordinát. Pokud tato žádost obsahovala přílohy, pak do spisu založeny nebyly. Ani při případném nablížení do spisu tedy žalobce nemohl tyto důvody zjistit a jakkoliv se k nim vyjádřit; tyto důvody pak nemohl seznat ani ze závěru psychologky Mgr. J. F. Podstatnější vada však spočívá v tom, že z tohoto závěru nemohl seznat především důvody pochybnosti své osobnostní způsobilosti, neboť v něm jakéhokoli bližšího vysvětlení zcela absentuje. Městský soud v předchozím rozhodnutí konstatoval, že sledoval jednak porušení procesních předpisů jak při zjišťování osobnostní způsobilosti žalobce k výkonu služby, tak při uplatňování jeho práv v tomto procesu, a jednak porušení hmotněprávních norem zákona o služebním poměru, kdy ani napadené rozhodnutí, ani rozhodnutí služebního funkcionáře v I. stupni není odůvodněno posudkem psychologa bezpečnostního sboru, ale pouze jeho závěrem, což odporuje ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru v rozporu a současně činí tato rozhodnutí nepřezkoumatelnými. Zavázal tak žalovaného včetně prvostupňového orgánu ke zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.*

5. Na základě závazných závěrů městského soudu prvostupňový orgán rozhodl o novém psychologickém vyšetření žalobce, které bylo následně přezkoumáno vedoucím psychologem policie. Tato psychologická vyšetření byla podkladem pro rozhodnutí ve věci propuštění žalobce ze služebního poměru příslušníka policie, tj. pro vydání prvostupňového a napadeného rozhodnutí.
6. Z prvostupňového rozhodnutí o propuštění žalobce ze služebního poměru mj. vyplývá, že
- v době po předchozím soudním přezkumu propuštění žalobce ze služebního poměru proběhlo dne 13. 8. 2015 jednání žalobce s ředitelkou Obvodního ředitelství policie Praha IV, na němž byl žalobce seznámen s tím, že bude podána žádost (tzn. opětovná) o zjištění žalobcovy osobnostní způsobilosti k výkonu služby v Policii České republiky,
 - přípisem z téhož dne požádala ředitelka Obvodního ředitelství policie Praha IV psychologické pracoviště Krajského ředitelství policie Středočeského kraje o zjištění žalobcovy osobnostní způsobilosti,
 - nebylo přihlédnuto k žalobcově námitce podjatosti ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, protože nebyla uplatněna bez zbytečného odkladu,
 - dne 15. 12. 2015 byl řediteli Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy postoupen spisový materiál týkající se zjišťování žalobcovy osobnostní způsobilosti k výkonu služby v Policii České republiky včetně detailně odůvodněných závěrů psychologek PhDr. T. B. a Mgr. et Bc. E. C. ze dne 26. 8. 2015 č. j. KRPS-282117-1/ČJ-2015-0100PG a vedoucího psychologa Policie České republiky ze dne 23. 11. 2015 č. j. PPR-25176-1/ČJ-2015-990762, které byly žalobci doručeny a které obsahuje podrobně i text prvostupňového rozhodnutí,
 - dne 4. 1. 2016 byl žalobci stanoven termín k nahlédnutí do spisové dokumentace včetně poučení o jeho procesních právech,
 - dne 21. 1. 2016 byl žalobci předložen kompletní spisový materiál, se kterým se seznámil a z něhož si vlastním fotoaparátem pořídil kopie všech listin,
 - toto rozhodnutí opřel ředitel Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy jako příslušný služební funkcionář, resp. prvostupňový správní orgán, o vyhodnocení obsahu spisu, a to vyhodnocení učiněné jednotlivě i v celkovém souhrnu a po podrobném vypořádání jednotlivých námitek, které žalobce uplatnil ve správním řízení.
7. Z napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí, mj. vyplývá, že
- důvodem vyslání žalobce na zjišťování osobnostní způsobilosti k výkonu služby byly nejen závěry psychologů z roku 2012 a rozsudek z prvního přezkumu, ale i pochybnosti nad žalobcovou osobnostní způsobilostí poté, kdy žalobce tři roky nevykonával službu a nepůsobil v bezpečnostním sboru,
 - třetím důvodem zjišťování osobnostní způsobilosti v roce 2015 byly písemnosti, kterými žalobce komunikoval s bezpečnostním sborem (nikoli to, že se domáhal svých práv, nýbrž způsob, kterým tak činil,
 - v rámci odvolacího (správního) řízení bylo vyžádáno stanovisko vedoucího psychologa k odvolání,
 - žalobci (jako odvolateli) byla zpřístupněna kompletní psychologická dokumentace,
 - žalobci (jako odvolateli) bylo sděleno, kdy se uskuteční jednání senátu poradní komise, kdy za účasti žalobce byl proveden výslech vedoucího psychologa (20. 5. 2016), který konstatoval, že podstatným důvodem pro osobnostní nezpůsobilost nebyla šikana a že žalobcův stav se v budoucnu může měnit, nikoli však tak, že bude osobnostně způsobilým,
 - 24. 5. 2016 byla žalobci sdělena možnost nahlédnutí do spisu, k němuž pak došlo dne 6. 6. 2016, kdy žalobce doručil návrh na doplnění podkladů, aby byly osvětleny podrobnosti jeho šikany v letech 2011 až 2012.
8. Žalobce v souvislosti s výše uvedeným postupem prvostupňového orgánu a žalovaného navrhuje přezkoumat postup při zjišťování své osobnostní způsobilosti žalobce a zavázat prvostupňový

orgán a žalovaného k přijetí rozhodnutí s konkrétním závěrem, tedy zda žalobce je, nebo není osobnostně způsobilý pro výkon služby v policii. Nesouhlasí se závěry psychologů z roku 2015 a s postupem správních orgánů po zrušení předchozích správních rozhodnutí. Své námitky a argumenty žalobce shrnuje do následujících žalobních bodů (str. 1-2 žaloby):

9. *Zaprvé.* Žalobce má za to, že napadené i prvostupňové rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů rozhodnutí.
10. *Zadruhé.* Žalobce se domnívá, že skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ napadeného a prvostupňového rozhodnutí, je v rozporu se spisy, nemá v nich oporu a vyžaduje rozsáhlé zásadní doplnění.
11. *Zatřetí.* Žalobce je toho názoru, že došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žalobce rovněž nesouhlasí s přezkoumáním své osobnostní způsobilosti u psychologek PhDr. B. a Mgr. Bc. C. z důvodu místní nepříslušnosti, neboť působí u psychologického pracoviště Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ačkoli žalobce spadal pod pracoviště Obvodního ředitelství policie Praha IV.
12. *Začtvrté.* Žalobce tvrdí, že obě rozhodnutí jsou věcně nesprávná a má za to, že existuje důvodná pochybnost, že by oba správní orgány byly schopné pro zdárný průběh řízení zákonným způsobem shromáždit veškeré nutné materiály.
13. *Zapáté.* Úkon správního orgánu tvořící podklad správního rozhodnutí a spočívající ve zjišťování osobnostní způsobilosti žalobce je podle žalobce výsledkem postupu vedeného v rozporu se zákonem o služebním poměru a vyhláškou. Tento úkon byl podle žalobce vytvořen účelově, nekompetentně, není dostatečně odůvodněný, a proto je nepřezkoumatelný a nezákonný.
14. Žalobce následně ve své žalobě zrekapituloval stav věci před předchozím rozhodnutím městského soudu. Uvádí, že městský soud závěr psychologů z roku 2012 věcně nezkontrol, jelikož podle závazného názoru městského soudu vůbec nemohly být podkladem pro vedení řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru. Žalobce má za to, že důvodem zrušení předchozích správních rozhodnutí bylo neuvedení důvodu, pro který byl žalobce vyslán na přezkoumání osobnostní způsobilosti, nedostatečné obsahové náležitosti závěrů psychologky Mgr. J. F. a vedoucího psychologa plk. Mgr. V. V. a formální přístup služebních funkcionářů v řízení o propuštění žalobce i při hodnocení důkazů. Služební orgán měl podle žalobce znovu vyhodnotit závěr psychologů z roku 2012 a na základě nového vyhodnocení měl správní orgán nově rozhodnout. Žalobce je přesvědčen, že nové vyhodnocení závěrů psychologů doposud žalovaný neučinil.
15. Žalobce dále ve své žalobě konstatuje časový sled některých událostí, které následovaly po zrušení předchozích správních rozhodnutí. Připomíná, že dlouho po pravomocném předchozím rozhodnutí městského soudu nebyly ze strany žalovaného nebo prvostupňového orgánu činy žádné kroky v souvislosti s obnovením služebního poměru nebo přijetím rozhodnutí ve věci. Žalobce proto podal z důvodu nečinnosti žalovaného dne 7. 3. 2016 k městskému soudu žalobu na ochranu proti nečinnosti pod sp. zn. 6 A 40/2016, která byla následně vzata zpět pro pozdější chování žalovaného, resp. prvostupňového orgánu, neboť prvostupňový orgán doručil dne 9. 3. 2016 žalobci prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobce propuštěn ze služebního poměru, a to na základě závěrů psychologů a vedoucího psychologa z roku 2015.
16. Žalobce nesouhlasí s důvody, na jejichž základě byl opětovně vyslán na přezkoumání osobnostní způsobilosti. Na přezkoumání osobnostní způsobilosti byl vyslán z důvodu *a)* existence platného závěru vedoucího psychologa z roku 2012 o osobnostní nezpůsobilosti k výkonu služby žalobce, který městský soud nezrušil, *b)* že žalobce byl tři roky mimo výkon služby, a *c)* jednání žalobce, na jehož základě se lze domnívat, že žalobce není osobnostně způsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru. Žalobce tvrdí, že doba tří let mimo výkon služby nemůže odůvodňovat

závěr o vyslání na přezkum osobnostní způsobilosti, neboť po návratu z rodičovské dovolené, která obvykle trvá tři roky, příslušníci přezkum osobnostní způsobilosti neabsolvují.

17. V neposlední řadě žalobce uvádí, že mu v průběhu posuzování osobnostní způsobilosti byly kladeny překážky, spočívající v nemožnosti získat kopie podkladů, které psychologové získali a vytvořili v rámci vyšetření. Upozornil na fakt, že důvody pro ověřování osobnostní způsobilosti v roce 2015 nejsou zákonné, neboť nejsou důsledkem jednání žalobce, nýbrž služebních funkcionářů plk. Mgr. M. V. a plk. Mgr. Bc. L. P. Konstatuje, že všechny jeho návrhy na doplnění spisového materiálu byly prvostupňovým orgánem odmítnuty. Má za to, že prvostupňový orgán přejal teze z předchozích správních rozhodnutí, tedy že zkoumání osobnostní způsobilosti lze využít jako druh „zajišťovacího“ prostředku ve správním řízení, když žalobce (jako člen bezpečnostního sboru) má příliš mnoho připomínek a návrhů. Podle mínění žalobce jde tak o flagrantní porušení ust. § 77 odst. 10 zákona o služebním poměru. Žalovaný odmítl doplnit veškeré materiály týkající se předchozího zjišťování osobnostní způsobilosti v roce 2012. Žalobce dále poukazuje na fakt, že prvostupňový orgán se nezabýval rozpory mezi tvrzeními policejního funkcionáře plk. Mgr. Bc. L. P. a vedoucího psychologa policie s realitou, čímž prvostupňový orgán založil vadu nepřezkoumatelnosti.
18. Žalobce konstatuje, že v průběhu odvolacího řízení před žalovaným byl vyslechnut vedoucí psycholog policie, který podle tvrzení žalobce potvrdil nekompletnost spisového materiálu, tedy že některé výsledky z psychologického testu nebyly zveřejněny nebo byly zavádějící. K jeho výsledku uvádí, že vedoucí psycholog odmítl uvést, z jakých metod vychází nezpůsobilost žalobce, uvedl, že nemůže provést podrobný rozbor nevyhovujících položek, neboť by se musel znovu seznámit s psychologickou dokumentací žalobce. Žalobce má za to, že vedoucí psycholog není schopen uvést konkrétní příklad jím kritizovaných údajných interpersonálních problémů a že vedoucí psycholog zveličuje maličkosti. Žalobce uvádí, že závěry vedoucího psychologa o tom, že zjištěné osobnostní charakteristiky žalobce jsou neměnné a že by s takovými osobnostními charakteristikami nikdo nebyl přijat do bezpečnostního sboru, ostře kontrastují se závěry jiných psychologů z předchozích psychologických vyšetření žalobce. Pozastavuje se nad tím, když vedoucí psycholog uvádí, že kdyby byly dotazníky vyplněny jinak, byly by i výsledky jiné. Vedoucí psycholog podle žalobce sám přiznává, že nezkoumal pravdivost dostupných podkladů. Žalobce zmiňuje charakter dotazníků SPARO a MMPI-2 a uvádí, že v případě otázek směřující k „šikaně“ by měl psycholog poznat, že jde o „volání o pomoc“ a výsledky přezkoumatelně interpretovat v závislosti na zjištěném. Žalobce kritizuje ruční vyplňování testů, které umožňuje manipulaci s výsledky, dále kritizuje závěry vedoucího psychologa.
19. Žalobci nejsou známy konkrétní důvody vyslání k přezkumu osobnostní způsobilosti, která je odůvodněna konflikty s kolegy a se státními zástupci. Nejsou mu známy konkrétní konflikty, které měl vyvolat. K tomu dokládá sdělení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4, kde se o žádných konfliktech nehovoří.
20. V závěru své žaloby doslova uvádí, že žalobce má silné podezření, že si původní služební funkcionář plk. Mgr. Bc. L. P. učinil domněnku o osobnostní nezpůsobilosti žalobce kvůli své vlastní rozumové slabosti, úmyslně, nebo pod dojmem bludu, či z obdobných důvodů. Bez jeho výsledku a psychologického vyšetření toto však nelze zjistit, ačkoli tato otázka leží v základu celé této „šlamastyky“. Pokud totiž sám „narušený“ služební funkcionář je důvodem přezkoumávání osobnostní způsobilosti žalobce, neměl by tento fakt vést k neustálému propouštění žalobce, nýbrž k přijetí nápravných opatření, týkající se právě onoho služebního funkcionáře. Žalobce má za to, že postupy věcně rozhodujících služebních funkcionářů však naznačují, že nemají snahu věc řádně objasnit a přijmout nápravná opatření.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě, replika žalobce

21. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby městský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, a blíže se k ní vyjádřil. Uvádí, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn a není důvod, proč provádět žalobcem navrhované důkazy. Žalovaný má za to, že postupoval podle závazného právního názoru vyřčeného v rozsudku městského soudu. Uvádí, že žalobce byl s důvody přezkoumání osobnostní způsobilosti řádně seznámen. Následně byl seznámen i se svou psychologickou dokumentací a znal důvody, které vedou k závěru o jeho osobnostní nezpůsobilosti. Žalovaný má za to, že závěr psychologů z roku 2015 i závěr vedoucího psychologa z roku 2015 plně dostály požadavkům přezkoumatelnosti, které stanovil svým rozhodnutím městský soud.
22. Žalobce následně ve své replice opětovně uvádí, že se žalovaný nevypořádává s jeho argumenty a uvádí, že žalovaný klade důraz na formální stránku věci a účelovou snahu řešit „problém“, kterým má být osobnostní nezpůsobilost žalobce. V závěru opakuje své nespokojení s postupem služebních orgánů v jeho věci.

III. Posouzení žaloby, skutečnosti vyplývající ze správního spisu, soudní přezkum napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí prvostupňového

23. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Při přezkumu vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.); je tedy vázán zákonem v této jeho časové podobě. Městský soud posoudil v řízení žalobu a napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí prvostupňového.
24. Při jednání před městským soudem žalobce i zástupkyně žalovaného setrvali na argumentech uvedených v žalobě, pokud jde o žalobce, resp. v napadeném a prvostupňovém rozhodnutí a vyjádření k žalobě, pokud jde o stranu žalovanou. Doplnění dokazování pak žádal pouze žalobce, a to v rozsahu uvedeném na poslední straně žaloby, a to čtením rozsudku městského soudu ze dne 20. 1. 2015 č. j. 8 Ad 17/2012-164, výslechem L. P. k okolnostem vzniku jeho domněnky o osobnostní nezpůsobilosti žalobce v roce 2012, výslechem psychologek J. F., T. B. a E. C. a psychologa V. V., odborným posouzením závěrů psychologů a podkladů založených ve spise k osobě žalobce, výslechem přibráného znalce psychologa či psychiatra za účelem interpretace shromážděných materiálů, výslechem policistů, s nimiž měl žalobce konflikty a které bude třeba zjistit, výslechem státních zástupců, s nimiž měl žalobce vyvolávat konflikty, výslechem nadřízených, s nimiž měl žalobce vyvolávat konflikty, a komplexním psychologickým a psychiatrickým vyšetřením L. P. za účelem zjištění jeho psychiatrické anamnézy v souvislosti s vysláním žalobce na přezkoumání jeho osobnostní způsobilosti.
25. Důkazy navrhované v žalobě (městský soud má na mysli zejména výsledky psychologů postupně se zabývajících osobnostní způsobilostí žalobce, nikoli návrh na psychologické a psychiatrické vyšetření jednoho z nadřízených služebních funkcionářů, jehož nedůvodnost vyplývá již z formulace samotného, svou povahou „odvetného“ požadavku) nebyly provedeny (doplněny či zopakovány) pro nadbytečnost, neboť rozhodující dokumenty obsahující psychologické závěry a odůvodnění jejich posudku byly městskému soudu k dispozici v dostatečné míře v rámci předloženého správního spisu, anebo jsou soudu známy z jeho činnosti (rozsudek z předcházejícího soudního přezkumu). Pokud jde o důkazy, které byly provedeny ve správním řízení, městský soud je sice může zopakovat a eventuálně i přehodnotit, v projednávaném případě však k tomu nenašel důvod.
26. K žalobě žalobce připojil mj. fotokopii vyjádření obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4 ze dne 30. 5. 2012 č. j. SPR 262/2012 o tom, že *komisař por. K. zpracovával věci na požadované úrovni a bez závažných pochybení*, jakož i dva dokumenty veřejného ochránce práv – zprávu o šetření ze dne 2. 12. 2013 sp. zn. 3253/2013/VOP/IK a závěrečné stanovisko ze dne 7. 4. 2014 téže sp. zn., které rovněž nebyly provedeny k důkazům, nikoli snad proto, že je k žalobce k důkazu výslovně

nenavrhoval, nýbrž proto, že se v případě vyjádření obvodní státní zástupkyně týkají období roku 2012, které z hlediska nového psychologického posouzení v roce 2015 se jeví nerozhodným a – byť vyznívá ve prospěch žalobce – i ojedinělým, a v případě šetření veřejného ochránce práv se netýká výslovně předmětu tohoto přezkumného řízení (propuštění ze služebního poměru v důsledku psychologického posudku o osobnostní nezpůsobilosti), nýbrž otázky výplaty služebního příjmu v období prvního soudního přezkumu, resp. před vydáním prvostupňového a napadeného rozhodnutí.

27. S přihlédnutím ke koncepci žaloby a argumentů, které se v textu žaloby opakují a překrývají, posuzoval městský soud žalobní námitky podle principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).
28. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a po skutkové i právní stránce se ztotožnil se žalovaným, tedy s posouzením skutkové i právní stránky tak, jak bylo podáno a vysvětleno v napadeném a prvostupňovém rozhodnutí.
29. Předmětem přezkumu je otázka, zda se správní orgány v navazujícím řízení řídily závazným právním názorem uvedeným v rozsudku městského soudu ze dne 20. 1. 2015 č. j. 8 Ad 17/2012-164 a rozsudku NSS ze dne 1. 4. 2015 č. j. 1 As 47/2015-35. Stěžejní žalobní námitkou je žalobcův nesouhlas s vysláním své osoby na přezkoumání osobnostní způsobilosti k psychologům zařazeným v policii, neboť má zá tu, že toto vyslání na přezkoumání jeho osobnostní způsobilosti není ničím konkrétním odůvodněno.
30. V tomto řízení jde především o to, zda závěry psychologů z roku 2015 mohou být řádným podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.
31. Ze správního spisu z období následujícím po předchozím soudním přezkumu vyplývají stěžejní skutečnosti, jež navazují na výtky vedoucí ke zrušení předchozích správních rozhodnutí, vytýkané nedostatky odstraňují a vyjadřují, že
 - a) žalobce není osobnostně způsobilý k výkonu služby v Policii České republiky, protože podle posudku ze dne 26. 8. 2015 č. j. KRPS-282117-1/ČJ-2015-0100PG, vypracovaného PhDr. T. B. a Mgr. et Bc. E. C., nesplňuje charakteristiky uvedené pod písmeny e) a i) v ust. § 1 vyhlášky; z odůvodnění pak vyplývá, že důvodem takového posouzení jsou zejména problémy v interpersonální oblasti, především prosazování osobních názorů a potřeb na úkor interpersonálních kontaktů či nerespektování pokynů nadřízených a opakované konflikty s nadřízenými i kolegy,
 - b) žalobce není osobnostně způsobilý k výkonu služby v Policii České republiky, protože podle posudku vedoucího psychologa Policie České republiky plk. Mgr. V. V. ze dne 23. 11. 2015 č. j. PPR-25176-1/ČJ-2015-990762, vypracovaného na základě doporučení tříčlenné komise složené ze dvou psychologek Policie České republiky Mgr. P. H. a Mgr. A. R. a psychologa Vězeňské služby České republiky PhDr. V. J., bylo možno potvrdit závěr psychologek Krajského ředitelství policie Středočeského kraje PhDr. T. B. a Mgr. et Bc. E. C. ze dne 26. 8. 2015;
z odůvodnění posudku vyplývá, že žádost služebního funkcionáře ohledně osobnostní způsobilosti ze dne 11. 8. 2015 č. j. KRPA-295855-13/ČJ-2015-0014KR byla odůvodněna jednak závěry psychologa a vedoucího psychologa z roku 2012, jednak příloženými materiály obsahujícími příklady písemné komunikace žalobce s nadřízenými s tím, že na jejich základě se služební funkcionář domníval, že jmenovaný má problémy v jednání s nadřízenými, vykazuje emoční nestabilitu a nízkou odolnost vůči psychické zátěži, což neodpovídá stanoveným požadavkům, které jsou kladeny na příslušníka bezpečnostního sboru, dále z odůvodnění

posudku – mimo jiné – vyplývá, že sebehodnocení posuzovaného je v rozporu s tím, jak ho vnímají jeho nadřízení, že základní kognitivní schopnosti (intelekt, paměť, pozornost) jsou v normě, že výsledky osobnostních dotazníků vypovídají o introvertním ladění osobnosti, o žalobcově pocitu nepochopení ze strany druhých, skepsi vůči motivům ostatních a nedůvěře k okolí,

c) žalobce byl ve správním řízení prvostupňovém i odvolacím seznamován se spisovým materiálem – viz například úřední záznam ze dne 21. 1. 2016 č. j. KRPA-76622-10/ČJ-20150000OP, výzvu ze dne 5. 5. 2016 k účasti na jednání poradní komise policejního prezidenta, záznam o výslechu svědka plk. Mgr. V. V. dne 20. 5. 2016 za přítomnosti žalobce, zápis ze dne 6. 6. 2016 č. j. PPR-10477-15/ČJ-2016-990131 o seznámení žalobce se spisovým materiálem (z toho důvodu má městský soud za to, že není nezbytné kompletně opisovat zdůvodnění zmíněných psychologů uvedená ve spise).

32. Podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru příslušník musí být propuštěn, jestliže podle posudku psychologa bezpečnostního sboru pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby.

33. Podle ust. § 79 odst. 2 zákona o služebním poměru osobnostní způsobilost příslušníka posuzuje psycholog psychologického pracoviště bezpečnostního sboru. Proti závěru psychologa o osobnostní způsobilosti může podat příslušník návrh na přezkoumání vedoucímu psychologického pracoviště bezpečnostního sboru.

34. Podle ust. § 79 odst. 3 zákona o služebním poměru se za osobnostně způsobilého považuje příslušník, u něhož byly podle závěru psychologa bezpečnostního sboru zjištěny takové osobnostní charakteristiky, které jsou předpokladem pro výkon služby na místě, na které má být příslušník ustanoven.

35. Podle ust. § 79 odst. 7 zákona o služebním poměru Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí, Ministerstvem spravedlnosti a zpravodajskými službami stanoví vyhláškou osobnostní charakteristiky, které jsou předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, důvody zjišťování osobnostní způsobilosti, postup při zjišťování osobnostní způsobilosti, náležitosti závěru psychologa bezpečnostního sboru a postup při přezkumném řízení.

36. Podle ust. § 2 písm. c) vyhlášky důvodem zjišťování osobnostní způsobilosti je jednání příslušníka, na jehož základě se lze domnívat, že příslušník je osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru.

37. Podle ust. § 1 vyhlášky osobnostní charakteristiky, které jsou předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, splňuje občan nebo příslušník, pokud je

- a) intelektově v pásmu průměru nebo vyšším,
- b) emočně stabilní,
- c) psychosociálně vyzrálý,
- d) odolný vůči psychické zátěži,
- e) s žádoucí motivací, postoji a hodnotami,
- f) bez nedostačivosti v oblasti volných procesů,
- g) bez nedostačivosti v oblasti poznávacích procesů,
- h) bez nedostačivosti v oblasti autoregulace,
- i) bez znaků nežádoucí agresivity a
- j) bez psychopatologické symptomatiky.

38. Podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky psycholog bezpečnostního sboru (dále jen „psycholog“) zjišťuje osobnostní způsobilost občana nebo příslušníka (dále jen „posuzovaná osoba“) na základě písemné žádosti (dále jen „žádost“). Podle odstavce 2 citované vyhlášky o zjišťování osobnostní způsobilosti žádá služební funkcionář. Poskytovatel pracovnělékařských služeb může dát podnět služebnímu funkcionáři k podání žádosti z důvodu uvedeného v ust. § 2 písm. c) nebo d). Z téhož

důvodu může žádat o zjišťování své osobnostní způsobilosti příslušník. Podle odstavce 3 vyhlášky v žádosti se uvede jméno (jména), příjmení a datum narození posuzované osoby, důvod, pro který se posouzení osobnostní způsobilosti požaduje, a údaj o tom, které psychologické pracoviště bezpečnostního sboru dříve zjišťovalo osobnostní způsobilost posuzované osoby. K žádosti podané z důvodu uvedeného v ust. § 2 písm. c) nebo d) se přiloží služební hodnocení, průběžné každoroční hodnocení, úřední záznam, nebo jiné materiály, které její podání prokazatelně odůvodňují.

39. Podle ust. § 5 odst. 1 vyhlášky závěr psychologa musí vždy obsahovat alespoň tyto náležitosti: *a)* jméno (jména), příjmení, akademický titul a datum narození posuzované osoby, *b)* sdělení, zda posuzovaná osoba je nebo není osobnostně způsobilá pro výkon služby v bezpečnostním sboru, nebo na služebním místě v rámci bezpečnostního sboru, pro které je stanoven jiný zvláštní požadavek osobnostní způsobilosti, *c)* název psychologického pracoviště a otisk jeho razítka, *d)* titul, jméno (jména) a příjmení psychologa, který osobnostní způsobilost zjišťoval, a jeho vlastnoruční podpis, *e)* datum vyhotovení, *f)* poučení o možnosti podat návrh na přezkoumání závěru vedoucímu psychologického pracoviště bezpečnostního sboru (dále jen „vedoucí psycholog“).
40. Podle odstavce 2 citované vyhlášky závěr psychologa v případě zjišťování osobnostní způsobilosti z důvodu uvedeného v ust. § 2 písm. c) nebo d) obsahuje kromě náležitostí uvedených v odstavci 1 také *a)* metody uvedené v § 4 odst. 4 použité při zjišťování osobnostní způsobilosti, *b)* osobnostní charakteristiku podle ust. § 1, které posuzovaná osoba nevyhověla, a *c)* odůvodnění výsledku zjišťování osobnostní způsobilosti.
41. Podle § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru v odůvodnění rozhodnutí služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhoví žádosti účastníka v plném rozsahu.
42. V rozsudku ze dne 21. 6. 2013 č. j. 6 Ads 19/2013-35 NSS uvádí, že [27] *procesní pochybení v postupu před a při zjišťování osobnostní způsobilosti samo o sobě ještě nemusí vyvracet odborný závěr bezpečnostního psychologa o osobnostní nezpůsobilosti příslušníka, dopadá však na hodnocení postupu služebního funkcionáře, jenž předcházel zahájení řízení o propuštění ze služebního poměru, resp. zpochybňuje jeho postup při opatření stěžejního podkladu pro toto řízení. Byť se psychologické vyšetření odehrává před formálním zahájením správního řízení o propuštění ze služebního poměru, obsahově s ním tvoří jeden celek. Přitom z důvodu zvýšeného rizika svévole a zneužití institutu zjišťování osobnostní způsobilosti pramenícího ze skutečnosti, že stěžejním podkladem rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru je odborné psychologické posouzení, jež se co do výsledku vopírá standardním možnostem přezkumu ve správním řízení i ve správním soudnictví, navíc psychologa bezpečnostního sboru, jenž má z povahy věci služební, případně pracovní vztah ke služebním funkcionářům bezpečnostního sboru, je třeba klást zvýšený důraz na to, aby při zjišťování tohoto podkladu služební funkcionář a psychologové bezpečnostního sboru postupovali důsledně podle výše popsanych ustanovení o řízení....[33] K námitce stěžovatele o závažnosti závěru psychologa pro služebního funkcionáře Nejvyšší správní soud uvádí, že ze znění § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru a rovněž z § 15 odst. 2 zákona o služebním poměru skutečně plyne, že služební funkcionář musí příslušníka propustit, pozbyl-li podle posudku psychologa bezpečnostního sboru osobnostní způsobilost k výkonu služby. To však neznamená, že služební funkcionář je jen pasivním vykonavatelem rozhodnutí psychologa bezpečnostního sboru, bez jakékoliv vlastní odpovědnosti. Závěr psychologa vydaný ve smyslu § 5 vyhlášky o osobnostní způsobilosti je třeba vnímat jen jako podklad správního rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, byť zpravidla stěžejní, který v konečné fázi podléhá soudnímu přezkumu. Takový podklad tedy může být služebním funkcionářem a následně správním soudem přezkoumán např. z hlediska jeho vad, nedostatku opory ve spisech, rozporu se spisy, anebo z hlediska vad řízení při zjišťování skutkové podstaty....[34] i v jiných případech je stěžejním podkladem pro správní či soudní rozhodnutí odborné stanovisko nebo závěr, o němž si správní orgán, resp. soud nemůže pro nedostatek vlastních odborných znalostí a zkušeností učinit úsudek sám, např. v případě posuzování míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení vzniku*

invalidity, které je závislé na odborném lékařském posudku. Nicméně i takový posudek, jak plyne z ustálené judikatury správních soudů, soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a jenom posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, může být rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí.

43. Z rozsudku ze dne 1. 4. 2015 č. j. 1 As 47/2015-35 (který se týkal osoby žalobce) plyne, že NSS ze správního spisu zjistil, že v žádosti o zjištění osobnostní způsobilosti ze dne 4. 4. 2012 byl uveden důvod dle § 2 písm. c) vyhlášky o osobnostní způsobilosti, tedy domněnka, že u jmenovaného došlo k osobnostním změnám, na jejichž základě je dotýčný nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru. Jmenovaný dlouhodobě neplní zadané služební úkoly, vyvolává opakované konflikty s nadřízenými i s kolegy, nerespektuje služební postupy, neplní pokyny dozorových státních zástupců. V posledním období byl opakovaně trestán za kázeňské přestupky, což však nemělo vliv na jeho výše popsané kázeňské chování. Jak však správně konstatoval městský soud, k žádosti podané z důvodu zjišťování osobnostní způsobilosti podle § 2 písm. c) vyhlášky o osobnostní způsobilosti je podle § 3 této vyhlášky nutno přiložit materiály odůvodňující její podání. Žádost obsažená ve správním spise však obsahuje pouze obecný popis; materiály, na které žádost odkazuje, se však ve spise nenacházejí. Proto k nim nebylo možné přiblížit ani ve správním řízení, ani v řízení před krajským soudem.
44. Podle rozsudku ze dne 25. 7. 2019 č. j. 10 As 75/2019-52 NSS obecně uvádí, že posudek, resp. závěr psychologa bezpečnostního sboru ve smyslu vyhlášky č. 487/2004 Sb., je stěžejním podkladem správního rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Je odborným závěrem, o němž si správní orgán, resp. soud nemůže pro nedostatek vlastních odborných znalostí a zkušeností učinit úsudek sám. I takový závěr však soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. „Musí být především odůvodněn v rozsahu a kvalitě obdobné jako u znaleckých posudků, musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti a vypořádat se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně skutečností uváděných vyšetřovaným příslušníkem bezpečnostního sboru“ (viz též rozsudek 6 Ads 19/2013-35; shodně rozsudky ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1 As 47/2015-35; ze dne 21. 1. 2016, č. j. 9 As 296/2015-31; či ze dne 4. 8. 2016, č. j. 10 As 114/2016-44, body 10 násl.).
45. V rozsudku ze dne 12. 1. 2017 č. j. 5 As 14/2016-25 NSS uvádí, že účelem § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona (jakož i dalších jeho ustanovení, např. § 15) je zajistit, aby činnost příslušníka Policie České republiky vykonávaly pouze osoby, které jsou k výkonu služby zdravotně, osobnostně a fyzicky způsobilé. V této souvislosti je přitom nerozhodné, jak ke ztrátě zdravotní, osobnostní či fyzické způsobilosti došlo. Předmětné ustanovení a priori nemá ve vztahu k propouštěnému příslušníkovi sankční povahu. Jeho prvořadým účelem je zajištění toho, aby náročné úkoly, které Policie České republiky jako jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor plní, vykonávaly pouze osoby k tomu zdravotně, osobnostně a fyzicky způsobilé. Tuto způsobilost lze pozbyť různými způsoby, a to také bez vlastního zavinění, popř. v důsledku protiprávního jednání jiné osoby. Ani v takovýchto případech však nelze připustit, aby pravomoci Policie České republiky vykonávaly osoby, které k tomu nejsou z uvedených hledisek způsobilé. S ohledem na uvedené není správný názor krajského soudu, že v případě, že by zhoršený psychický stav žalobce byl důsledkem údajné šikany, anebo v případě, v níž by šikanózní byla sama žádost o zjištění osobnostní způsobilosti, by bylo propuštění oběti šikany ze služebního poměru krokem nepřipustným. Uvedené by mohlo vést k obrožení plnění úkolů Policie České republiky, neboť tyto úkoly spojené s významnými pravomocemi včetně použití střelných zbraní by mohly vykonávat osoby k tomu zjevně nezpůsobilé, v krajním případě nebezpečné sobě i svému okolí. To ovšem ze zřejmých důvodů připustit nelze. Na druhou stranu je však třeba poznamenat, že nelze bez dalšího propustit příslušníka, u něhož je ztráta způsobilosti pouze přechodného a řešitelného charakteru, tím spíše, pokud k ní došlo v důsledku protiprávního jednání.
46. Městský soud v rámci vlastního nového přezkumu uvádí, že správní orgány se v nyní přezkoumávaném řízení měly řídit závazným právním názorem vysloveným v předchozích rozhodnutích NSS a městského soudu (viz bod 3. odůvodnění tohoto rozsudku). Předchozí správní rozhodnutí o žalobcově propuštění ze služebního poměru městský soud zrušil z důvodu, že
 - z těchto rozhodnutí, postupu služebních funkcionářů a ze závěrů psychologů z roku 2012 žalobce (a ani soud) nemohl poznat, proč se má podrobit psychologickému zkoumání

osobnostní způsobilosti a jaké jsou důvody pozbytí (absence) jeho osobnostní způsobilosti, a že

- závěry psychologů z roku 2012 nemohly být dostatečným podkladem pro vydání předchozího správního rozhodnutí tak, aby mohlo být přezkoumatelné soudem.

47. Městský soud v uvedeném rozsudku připomněl dřívější rozsudek NSS v obdobné služební věci (ze dne 21. 6. 2013 č. j. 6 Ads 19/2013-35), v němž NSS mj. (v bodech 34-35) poukázal na to, že *i v jiných případech je stěžejním podkladem pro správní či soudní rozhodnutí odborné stanovisko nebo závěr, o němž si správní orgán, resp. soud nemůže pro nedostatek vlastních odborných znalostí a zkušeností učinit úsudek sám, že i takový posudek ... soud (roz. ve správním řízení správní orgán) hodnotí jako každý jiný důkaz ... a jenom posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, může být rozhodujícím důkazem, a že stěžovatel (žalovaný) proto nemůže uspět, hájí-li se tím, že závěr psychologa, resp. vedoucího psychologa je pro něj závažný a nemusí podle vyhlášky o osobnostní způsobilosti ve znění účinném v rozhodné době obsahovat žádné odůvodnění, resp. že v rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru postačí odkázat na závěr psychologa o osobnostní nezpůsobilosti, aniž by byly vypořádány námitky účastníka řízení.*
48. Věc byla rozsudkem městského soudu ze dne 20. 1. 2015 vrácena správním orgánům s odůvodněním, že *za stavu, kdy soud zrušil rozhodnutí o propuštění žalobce ze služebního poměru, a to vydaná služebními funkcionáři obou stupních řízení, s tím, že tento závěr není a nemůže být podkladem pro taková rozhodnutí, neboť tím může být jen posudek psychologa bezpečnostního sboru, by byla takový soudní přezkum předčasný – služební funkcionáři budou ve věci rozhodovat znovu a bude jejich úkolem závěry psychologů řádně vyhodnotit.*
49. Prvostupňový správní orgán se po pravomocném zrušení předchozích správních rozhodnutí rozhodl o vyslání žalobce na nové psychologické zkoumání proto, že mezi předchozím psychologickým zkoumáním a zrušení předchozích správních rozhodnutí uběhly téměř tři roky a během této doby nebyl žalobce ve výkonu služby. Jako další důvod uváděl administrativní aktivitu žalobce vůči služebnímu orgánu, ze které bylo možno se domnívat, že žalobce je osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby. V neposlední řadě byl žalobce odeslán na psychologické vyšetření z důvodu toho, že stále existovaly závěry psychologů z roku 2012, které konstatovaly osobnostní nezpůsobilost žalobce k výkonu služby.
50. Městský soud sice souhlasí se žalobcem, že správní orgány měly povinnost řádně vyhodnotit závěry psychologů z roku 2012, avšak neztotožňuje se s jeho názorem, pokud požaduje zastavení správního řízení. Městský soud má za to, že prvostupňový orgán správně vyhodnotil, že závěry psychologů z roku 2012 již nemohou být řádným podkladem pro vydání nového prvostupňového rozhodnutí, a proto měl služební funkcionář v pozici prvostupňového správního orgánu možnost rozhodnout dvěma způsoby. Od psychologů, kteří zkoumali žalobcovu způsobilost v roce 2012, si mohl vyžádat doplnění jejich závěrů tak, aby splnily požadavky kladené správními soudy, anebo mohl rozhodnout o novém vyslání žalobce na psychologické zkoumání, jehož výsledek by splňoval veškeré zákonné požadavky kladené na posudek psychologa pro účely řízení ve věci služebního poměru. Rozhodl se pro druhý možný postup, a proto se při novém vyslání žalobce na psychologické zkoumání musel vypořádat i s řádným zdůvodněním, proč je žalobce opětovně vyslán na psychologické zkoumání. Jak vyplývá i ze správního spisu, tomuto úkolu výtčenému soudem dostál.
51. Jestliže prvostupňový orgán odůvodňuje nové vyslání mimo jiné tím, že stále existuje nezdůvodněný závěr psychologů z roku 2012 o osobnostní nezpůsobilosti žalobce, městský soud má za to, že již toto je dostatečný důvod, aby byl žalobce znovu vyslán na psychologické vyšetření, a že se tak stalo správně. Dalším důvodem nového psychologického posouzení osoby žalobce byla tříletá doba mimo výkon služby v bezpečnostním sboru a jednání žalobce, pro které bylo možné se domnívat, že žalobce je osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby. Žalobce byl s důvody opětovného vyslání řádně seznámen, a mohl se tak proti nim bránit v rámci správního řízení. Ze

správního spisu navíc vyplývá, že žalobce několikrát v průběhu správního řízení do tohoto spisu nahlížel. Městský soud souhlasí se žalobcem v tom, že jeden z důvodů, tedy domnělé jednání, které odůvodňuje domněnku osobnostní nezpůsobilosti žalobce, není dostatečně konkretizován podle požadavků správních soudů. Přesto, že nejsou uvedena konkrétní jednání, kterých se měl žalobce dopouštět (je zde pouze obecný odkaz na nevhodnou písemnou komunikaci žalobce s žalovaným), stále pro žalovaného existoval platný závěr psychologů z roku 2012, byť neodůvodněný, avšak přesto učiněný po posuzování žalobcovy způsobilosti, o tom, že žalobce není osobnostně způsobilý. Tuto skutečnost nemohl žalovaný pominout, a proto ve správním řízení postupoval tak, aby zjistil stav bez zbytečných pochybností.

52. Prvostupňový orgán proto důvodně upřednostnil opětovné vyslání žalobce k psychologickému vyšetření a nespokojil se jen s případným doplněným závěrem psychologů z roku 2012. Správní orgány (služební funkcionáři) obou stupňů tak plně dostaly požadavkům kladeným na ně zavazujícím právním názorem městského soudu ve zrušovacím rozhodnutí (potvrzeným i NSS), resp. soudně správní judikaturou, která uvádí, jak je nutné trvat u příslušníků bezpečnostních sborů bezpodmínečně na splnění vysokých osobnostních předpokladů za každých okolností. Žalovaný opětovným přezkoumáním vyloučil u žalobce možnost, že ztráta osobnostní způsobilosti mohla být jen přechodná a řešitelná, pokud by byla důsledkem šikany tvrzené žalobcem (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2017 č. j. 5 As 14/2016-25).
53. Městský soud připomíná, že nemá pravomoc k přezkoumání samotných odborných závěrů psychologů z roku 2015, a to pro nedostatek specifických odborných znalostí. Městský soud však závěry psychologů hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2019 č. j. 10 As 75/2019-52). Závěry psychologů z roku 2015 jsou plně přezkoumatelné, je z nich patrné, jaké osobnostní charakteristiky žalobce pozbyl, na základě jakých metod byl prověřován a proč žalobce není osobnostně způsobilý pro výkon služby v bezpečnostním sboru. Městský soud neshledal důvodnou ani žalobcovu námitku, co se týče tvrzené místní nepřislušnosti psychologů Krajského ředitelství policie Středočeského kraje. Ze zákona o služebním poměru (§ 79 odst. 2) plyne, že osobnostní způsobilost příslušníka bezpečnostního sboru posuzuje psycholog psychologického pracoviště bezpečnostního sboru, proti jehož závěru může podat příslušník návrh na přezkoumání vedoucímu psychologického pracoviště bezpečnostního sboru. Zákon o služebním poměru nemá výslovné ustanovení, které by určovalo uvnitř daného bezpečnostního sboru konkrétní místní příslušnost psychologického pracoviště, a proto se lze ztotožnit s vyjádřením žalované strany při jednání před soudem, že – slovy městského soudu – určení psychologického pracoviště pro přezkum osobnostní způsobilosti je vnitřní organizační věc toho kterého bezpečnostního sboru.
54. Městský soud shrnuje, že žalobní body uvedené výše v bodech 9. až 13. odůvodnění tohoto rozsudku neshledal důvodnými na základě uvedených přezkumných úvah.
55. Z napadeného i prvostupňového rozhodnutí zcela zřetelně a přesvědčivě vyplývá, proč služební funkcionář rozhodl o propuštění žalobce a proč žalovaný potvrdil správnost prvostupňového rozhodnutí po věcné i právní stránce. Obě rozhodnutí jsou velmi podrobná a právně i skutkově přezkoumatelná; námitka nepřezkoumatelnosti (*zaprve*) proto není důvodná.
56. Propuštění bylo řádně odůvodněno na základě přezkoumaného psychologického závěru z roku 2015. Lze konstatovat, že závěry prvostupňového i napadeného rozhodnutí včetně psychologických posouzení, z nichž vycházejí, mají plnou oporu ve správním spise, který žalovaný předložil pro účely soudního přezkumu (*zadruhe*); zjištěný skutkový stav má městský soud za prokázaný a dostatečně podložený, takže dokazování učiněné ve správním řízení není třeba doplňovat.
57. Žalobce byl řádně seznámen s důvody, pro které byl opětovně vyslán na psychologické vyšetření. K námitce neschopnosti správních orgánů pro zdárný průběh řízení městský soud konstatuje, že nic bližšího k této námitce žalobce neuvedl. Městský soud přesto přezkoumal tuto námitku

a dospěl k závěru, že ze správního spisu neplynou jakékoli pochybnosti o nezákonnosti průběhu řízení (*zatřetí*). Žalobce byl seznámen s důvody vyslání na psychologické vyšetření, služební orgán rozhodl o přezkoumání u psychologů, kteří se nepodíleli na závěrech z roku 2012. Žalobce byl rovněž seznámen se závěrem psychologů z roku 2015 i s důvody, pro které byl shledán osobnostně nezpůsobilým k výkonu služby. Tyto závěry byly následně přezkoumány vedoucím psychologem, byť v tomto případě shodným jako v předchozím správním řízení. Vedoucí psycholog odborné závěry psychologů z roku 2015 blíže rozvinul a přezkoumatelným způsobem uvedl, proč není žalobce osobnostně způsobilý k výkonu služby. Na podkladě těchto závěrů psychologů z roku 2015 mohl služební orgán vydat prvostupňové rozhodnutí a po něm ve druhém, odvolacím stupni příslušný služební funkcionář (tedy žalovaný) i rozhodnutí napadené, a to proto, že měl k dispozici přezkoumatelný posudek a závěr psychologů z roku 2015.

58. Na základě výše uvedeného městský soud shrnuje k dalšímu žalobnímu bodu (*začtvrté*), že nesdílí žalobcovu pochybnost o věcné správnosti napadeného a prvostupňového rozhodnutí a má za to, že veškeré rozhodné materiály, posudky, vyjádření či stanoviska, byly shromážděny a opatřeny zákonným způsobem. K vlastnímu psychologickému posouzení žalobcovy osobnostní způsobilosti nelze přehlédnout, že se na něm – se zaměřením na posouzení učiněná po prvním soudním přezkumu – podílelo celkem šest odborníků – psychologů bezpečnostních sborů (první posudek vypracovaný dvěma psycholožkami a jeho přezkum vedoucím psychologem, který se opíral o doporučení tříčlenné poradní komise psychologů. Učiněný závěr přitom žalobce nijak neomezuje pro praktické pracovní uplatnění, nešíkanuje ho a vyloučil ho pouze pro službu v bezpečnostním pouze pro nesplnění dvou ze standardně vyžadovaných zásadních osobnostních charakteristik, které právní předpisy (výše cit. zákon o služebním poměru a vyhláška) důvodně vyžadují pro výkon takové služby.
59. Pokud jde o další žalobní bod (*žapáté*), který v podstatě rekapituluje výše uvedené uplatněné žalobní námitky, odpověď na něj již městský soud v úplnosti vyčerpá v předchozích odstavcích tohoto odůvodnění. Z celého obsahu správního spisu, jednotlivých úkonů služebních funkcionářů prvního i druhého stupně, jakož i psychologů posuzujících žalobcovu osobnostní způsobilost, a rovněž ze záznamů dokladujících rozsah seznámení, resp. seznamování žalobce s obsahem spisu a provedenými úkony vyplývá, že žalovaný i služební funkcionář prvního stupně respektovali závazný právní názor (závěr) předchozího soudního přezkumu, že průběh správního řízení, a tedy posuzování žalobcovy osobnostní způsobilosti proběhlo zcela standardně čili kompetentně a že napadené i prvostupňové rozhodnutí obsahuje dostatečné odůvodnění, které bylo přezkoumatelné a které bylo soudem akceptováno jako věcně správné a zákonné.
60. Na základě shora popsáných důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

IV. Posouzení nákladů řízení

61. O nákladech řízení rozhodl městský soud na základě ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalovaný, který však výslovně přiznání náhrady svých procesních nákladů nežádal. Žalobce pak nebyl v řízení procesně úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. května 2020

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu